

Önceki yazıda devrimci hareketin 12 Eylül öncesindeki durumunu kısaca ele almış ve “12 Eylül öncesi anlatıldığı kadar güzelse, 12 Eylül sonrasında daha iyi olması gerekirdi” demiştim.

Bu yazıda 12 Eylül sonrasındaki ilk on yılda devrimci harekette neler olduğunu kısaca anlatmaya çalışacağım.

Zaman aralığı 1981 başından 1991 sonuna kadardır.

Ya da 1981 yılı ile Özal affı denilen affın çıktığı daha doğru infaz yasasında değişiklik yapılarak çok sayıda devrimcinin yaklaşık on yıl hapiste yattıktan sonra tahliye oldukları zaman arasındaki dönem diyebilirsiniz.

Bu on bir yıllık dönemde başlıca neler oldu?

Birinci olarak saptanması gereken nokta şudur: Herkes yenildi, hem de feci şekilde yenildi. Bazı örgütlerin önemli kadroları tümünden hapis haneye girdiler. Bazı örgütler ise kadrolarının önemli bölümünü ülke dışına çıkarmak zorunda kaldı.

Buna PKK de dahildir. PKK de 12 Eylül’de tıpkı öteki sol örgütler gibi yenilenlerden bir tanesidir.

12 Eylül’ün ilk şoku geçtikten sonra gündeme ister istemez “neden böyle kötü yenildik” sorusu geldi.

Cevabı Devrimci Yol hemen buldu: Birlik yoktu, bu nedenle yenildik.

Bu cevap içi boş bir cevaptı, ama o dönemdeki genel psikolojiye uygundu.

Herkes zayıflamıştı ve birbirinden destek bulmak istiyordu.

Buraya kadar iyi ama arada temel konularda bile bu kadar anlaşmazlık varken ve daha da önemlisi örgütlerin arasına kan girmiş olduğu için birlik mümkün görünmüyordu.

Nitekim sadece 1981-1991 yılları arasında değil, daha sonra da yapılan önemli politik birliklerin hiç birisi yürümeyecekti. Eylem birlikleri bile yürümeyecekti.

İlk önemli eylem birliği Faşizme Karşı Birleşik Direniş Cephesi'dir. (FKBDC)

FKBDC sekiz örgütten kurulmuştu: Devrimci Yol, PKK, TKEP, İşçinin Sesi, Acilciler, Devrimci Savaş, Türkiye Emekçi Partisi, Kıvılcım.

Cephe'nin ilk önemli açıklamasında özeleştiri vardı. Geçmişte yaygın olan sol içi şiddetin devrimcilere zarar verdiği ve halkın da devrimci harekete olan güvenini sarstığı belirtiliyordu.

1974-1980 dönemindeki devrimci hareketin önemli özelliklerinden birisinin sol içi şiddet olduğu dikkate alındığında, bu açıklama önemliydi.

Kısa süre sonra Müntecep Kesici öldürüldü.

Müntecep'in öldürülmesinin "kaza sonucu" olduğunu açıklayan ve Mihrac Ural tarafından yazıldığı belli olan bildiriye hatırlıyorum. Bazı komik metinler vardır, o kadar komiktir ki, insan gülemez bile... Sadece saçmalığın bu kadarı da olmaz diye düşünür.

Bu da öyle bir metindi işte ve sonuçta FKBDC, Acilciler'e ihtar verdi.

Sol içi cinayetler sonraki yıllarda az da olsa sürüp gitti.

1984'te PKK Eruh baskınıyla silahlı mücadeleye başladı.

Örgüt için bu tarih "yeniden doğuş"tur.

12 Eylül öncesiyle ilgilerini giderek kestiler. Bugün artık bu dönemi konuşan bile bulunmuyor.

Daha önce de belirtmiştim: 1978 öncesinde var olan ve PKK'nin önceli olan UKO, kendisini Kürdistan'ın Acilcileri olarak da adlandırırdı.

1978 öncesindeki durum ile, 1984'teki durum farklıydı.

Acilciler, Suriye'nin Muhabaratçıları olmuşlardı.

1982 Ağustosunda ayrıldığım için artık büyük oranda pislik olarak nitelendirilebilecek bu yapıyla hiçbir ilişkim kalmamıştı.

Sözüm ona silahlı mücadeleyi savunuyorlardı, ama PKK ile birlikte eyleme geçemediler.

Savunduklarında ciddi olsalardı, en azından PKK ile birlikte deneme yapabilirlerdi.

Mihrac Ural'ın devrim ve devrimcilik diye bir sorunu olmadığı için böyle yapmadılar.

O yıllarda iki örgüt önemli kadrolarını ölke içinde tutmaya çalıştı: Devrimci Sol ve TKEP.

DS silahlı mücadele konusunda oldukça çaba harcadı, ancak başarılı olamadı.

TKEP'te Avrupa sorumlusu ve Genel Sekreter dışında bütün MK üyeleri ölke içindeydi. Sadece MK Plenumları nedeniyle yılda bir kere ölke dışına çıkıyorlardı.

Komünist, Birlik Yolu ve Denge Kurdistan adlı üç gizli yayın ölkede basılıyor ve dağıtılıyor.

Devrimci harekete haksızlık etmeyelim. 1986-87 yıllarında belirgin bir toparlanma vardı. Örgütler, hapishane dışında ne kadar kadroları kalmış ise, vizite eylemleri şeklinde yükselen kitle eylemlerinin de etkisiyle toparlanıyorlardı.

Toparlanma henüz birkaç adım atmıştı ki, 1989'da Berlin Duvarı'nın çökmesi ve ardından sosyalist sistemin dağılmasıyla öldürücü bir darbe yedi.

Fiyaskoyla bitecek olan ÖDP deneyimine kadar bir daha da toparlanma görülmedi.

1984-88 yılları arasında var olan Sol Birlik de yürümeyecekti.

FKBDC de kendi kendine dağılacaktı.

İlk on bir yıldaki durum benzer biçimde sonraki yıllarda da sürdü.

Derken 12 Eylöl'ün üzerinden 31 yıl geçti ama devrimci hareket genelinde değişen fazla bir şey olmadı.

Kıpırdanmalar var...

Örgütsel tarihlerle hesaplaşmada hem de ciddi olarak hesaplaşmada güzel kıpırdanmalar var.

En büyük adımı biz attık ve arkası yavaştan da olsa gelecek gibi görünüyor.

Gelecek, başka çaresi yok...

Devrimci örgütler kendi tarihleriyle hesaplaşmadan hiçbir şey yapamazlar.

Hesaplaş ve o dönemi kapat...

Aradan 31 yıl geçti; hesaplaş ve kapat artık o dönemi...

Cumartesi günü Medya Kritik adlı televizyon programına katılacağı için Pazartesi gününe kadar bu sitede yeni yazı yer almayacak...

